

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21
62101 Lapua
Puh. 06 4335 700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

Lauantai 7.7.2018
Aamuseurat klo 8.30
Jaakko Saari

Hyvä herättäjäjuhlaväki

Näiden aamuseurojen viimeisessä puheessa haluan tuoda julki huoleni tulevista sukupolvista, joiden yhteys kirkkoon ja kristillisyyteen on katkennut tai katkeamaisillaan. Sen teen isänä ja isoisänä. En ylhäältä katsoen, vaan omaisena, lähimmäisenä, kanssaihmisenä.

Oman nuoren aikuisuuteni vuodet sattuivat aikaan, jolloin vannottiin vapaan kasvatuksen nimiin, Kahlil Kibrinin sanoin:

”Sinun lapsesi eivät ole sinun lapsiasi, he ovat itsensä kaipaavan elämän tyttäriä ja poikia. He tulevat sinun kauttasi ja vaikka he ovat sinun luonasi, he eivät kuulu sinulle. Voit antaa heille rakkautesi, mutta et ajatuksiasi, sillä heillä on heidän omat ajatuksensa. Voit pitää luonasi heidän ruumiinsa, mutta et heidän sielujaan, sillä heidän sielunsa asuvat huomisessa, jonne sinulla ei ole pääsyä, ei edes uniesi kautta. Voit pyrkiä olemaan heidän kaltaisensa, mutta älä yritä heistä tehdä itsesi kaltaista, sillä elämä ei kulje taaksepäin eikä takerru eiliseen. Sinä olet jousi, josta sinun lapsesi lähtevät kuin elävät nuolet. Kun taivut jousimiehen käden voimasta, taivu riemulla.”

Niin juuri tapahtui. Sanat olivat etusivulla kuin mottona kirjassa Neill, A. S., Summerhill, Kasvatuksen uusi suunta, suom. Markku Lahtela vuodelta 1968. Tuona Euroopan hulluna vuotena ja sen jälkeen edistyksellisinä itseään pitävä nuorisoina, jonka valiokaarti kumpusi usein heränneiden kotien lapsista, vannoni enemmän toisten kuin Kristuksen nimiin. Osallistuminen ja tiedostaminen olivat ajan sanoja. Lapset kasvoivat vapaasti enimmäkseen vertaistensa kanssa, ikätovereittensa opastamina oransseiksi ja vihreiksi. Seuraavan vapaan kasvatuksen sukupolven lapsille kehittyi kaupunkimaisissa olosuhteissa voimakas tarve osaltaan parantaa maailmaa ja omaa yhteisöään. Sitä he tekevät omilla tehtävissään toki ansiokkaasti ja luovasti vieläkin.

Mitä sitten samaan aikaan tapahtui, kun yhteys rakkauden yhteisönä hyvää tekevään kirkkoon ja kristillisyyteen katkesi, omakaan herätysliike ei tuntunut rippikoulun jälkeen kutsuvan?

Pitkän aikaa oman kirkkomme huolena onkin ollut nuorten aikuisten tavoittaminen, jotka kohta viettävät viittäkymmentä ikävuottaan. On syntynyt enemmän kuin kokonainen joukko uskonnottomia ihmisiä, joille puhuminen Jumalasta ja Kristuksesta on jopa loukkaavaa, tapahtuipa se sitten työpaikoilla, kouluissa tai yksityisesti. Kirkko ja Kristus halutaan pois julkisesta tilasta, jopa joskus aivan oikeusasiamiehen voimalla.

Vanha herännäisyyden neuvo on ollut: puhu ensin lapsistasi Jumalalle, kuin moittisit heitä kasvatustensa. Käännyttäminen ja kovistelu ei tule kysymykseenkään. Tämä tarkoittaa käytännössä sitä, että isoäitien ja meidän isoisien on jatkettava väijäämättä ja alinomaan rukoustaisteluamme lastemme ja lastenlastemme puolesta neljanteen, jopa joskus viidenteen sukupolven saakka. Esirukouksessa

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21
62101 Lapua
Puh. 06 4335 700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

me luotamme ja uskomme itse Kaikkivaltiaan voimaan vaikuttaa Pojassaan läsnäolevana Herrana Pyhän Henkensä kautta. Jäämme ikävöimään lapsiamme, odottamaan, että pääsisimme joskus vielä jakamaan ja murtamaan samaa elämän leipää heidän kanssaan täällä alhaalla. Tiedämme, että Herralla on aikaa, odottavan aika tuntuu pitkältä. Meitä ei lohduta edes tieto, että maallistuminen on eurooppalainen ilmiö. Se, mikä koskee omia koteja, on aina henkilökohtainen, persoonallinen ja yksilöllinen.

Meille on opetettu, että *"Jumalan ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen tunteminen ja Jumalan lapsiksi pääseminen on elämämme kallein asia"*. Kuinka voisimme tämän tehtävämme suorittaa muuta kuin rukoilemalla toisten ja omastakin puolesta?

Ei voinut äiti tai isä eikä lapset muuta kuin liikuttua kyyneliin saakka aina, kun seuroissa veisattiin Väinö Malmivaaran virren 170 viimeinen säkeistö: *"Herra, älä syntejäni / katso heidän synneikseen, / älä vilpillisyyttäni / pane heidän vastuulleen. / Pyyhi ennen nimeni kirjastasi, Herrani. / Nyt en, Herra, päästä sua: / hoida heitä, auta mua."*

Itseeni on tehnyt syvän vaikutuksen Lauri Haikolan Wilhelmi Malmivaaralaisessa tulkinnassa herännäisyyden tarkoittavan *uskon arkuutta. Armo ja pelastus on aina vastakohtaisuuksien ihme. Se murtautuu esiin kulloisessakin ahdistuksessa, ja se koetaan varmana ainoastaan sellaisissa tilanteissa. Sitä ei voida omistaa ajattoman totuuden muodossa olevana tietona.* Samaa asiaa on korostanut Jaakko Elenius: *ihminen joutuu ahtaalle, murhehuoneeseen, kärsimyksen pyhäkköön, ja juuri silloin hän on erityisellä tavalla ristinkoulussa, Jumalaa ei voi kesyttää. Elämänkohtalot ja ristinkoulu tulevat jokaisen osaksi pyytämättäkin. Tulee kunnioittaa jokaista kärsivää lähimmäistä hänen kilvoittelussaan.*

Jeesus lohduttaa meitä lupauksessaan takaisinpaluustaan. Hän ei tule tänne meidän katoaviin olosuhteisiimme, vaan hän tulee takaisin viedäkseen meidät omaan, meille valmistamaansa taivaan kotiin. Hän kertoo meille kuten Pietarille: *Isän kodissa on monia ja monenlaisia asuinsijoja. Taivaaseen pääseminen ei siis ole kiinni siitä, kuinka me voisimme sinne syntyisinä pyrkiä omin avuin, vaan siitä, että itse ristiinnaulittu, ylösnoussut ja taivaaseen korotettu Kristus tahtoo sitä.* Taivaan kodin tekee taivaaksi se, että saamme aina olla Jeesuksen kanssa ja katsella hänen ihmeellistä kirkkauttaan. Taivaallisen ylistyksen kohteena on Kristus, Karitsa.